

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Leto XXVI. Stev. 10 (832)

TRST - 14. junija 1974

100 lir

Po odstopu pete Rumorjeve vlade

Vlada mora imeti podporo ljudskih sil

Italijo pretresa huda politična in gospodarska kriza. Peta Rumorjeva vlada te krize ni mogla niti zaustaviti in je zaradi čedalje večjega nesoglasja tudi v sami vladni koaliciji morala odstopiti.

Zopet smo tam, če ne še na slabšem, kjer smo bili pred tremi meseci, ko je peta Rumorjeva vlada prevzela krmilo države. V teh dneh se politični vrhovi zopet pogajajo o novih možnih kombinacijah. Govorili so celo o začasni vladi, ki naj bi bila na oblasti do razpisa novih volitev.

Že sedaj lahko zapišemo, da krščanska demokracija, ki nosi največjo krivdo za nastali položaj, ne kaže dobre volje in trmasto vztraja pri svojih konservativnih stališčih.

Toda tako ni mogoče naprej! Država potrebuje tako vlado, ki bo znala pravilno vladati, ki bo dala jasne perspektive za delovanje državnih organov in za premostitev obstoječe gospodarske krize. To pa bo zmogla samo vlada, ki bo imela podporo vseh ljudskih sil.

V zvezi z odstopom pete Rumorjeve vlade je osrednje vodstvo KPI objavilo posebno sporočilo, v katerem je rečeno, da je sedanja vladna kriza nov dokaz hude politične in gospodarske krize, ki pretresa državo. Največjo krivdo za obstoječi položaj ima krščanska demokracija, ki je vsiljevala in še vedno zagovarja gospodarski in socialni sistem v interesu privilegiranih slojev. Demokristjanski voditelji tudi danes zagovarjajo takšno gospodarsko politiko, ki bi zvrnila odgovornost za vse težave na ramena dalavcev, na mala in srednja podjetja ter na nerazvita južna področja.

Vodstvo KPI poudarja, da je treba čimprej iziti iz sedanje krize, toda brez

zmede in škodljivih kompromisov. Nujna je preusmeritev. Potrebna je taka gospodarska politika, ki bo zmanjšala inflacijo in prispevala k uravnoteženju plačilne bilance. Ta politika pa mora sloneti na kreditnih vladne krize. V resoluciji, ki je bila odobrena dne 11.t.m., sindikalna federacija poudarja, da mora biti zaščititi nizke dohodke ter obremeniti višje dohodke. Potrebna sta varčevanje in odprava parazitskih rent.

Nujna je sanacija javnega življenja in odločna borba proti nepotrebemu trošenju javnega denarja, porazdeljevanju oblasti po raznih klientelizmi in proti nesramnim javnim in zasebnim spletkam. Vsi državni organi in vsa javna uprava mora imeti dosledno antifašistično usmeritev. Nastopiti je treba ne le proti tistim, ki izvršujejo zločine temveč tudi proti tistim, ki stoje za njimi; izruti je treba korenine prevratniških mrež, izslediti njihove zaščitnike in plačnike ter udariti po njih.

(Nadaljevanje na 7.strani)

Spored festivala Dela v Dolini

sobota, 15. junija:
ob 17. uri - otvoritev
ob 19,30 - koncert

nastopili bodo:
PEVSKI ZBORI

in
GODBA NA PIHALA
IZ BREGA

nedelja, 16. junija:
ob 10. uri - otvoritev kioskov
ob 16,30 - osrednja kulturna prireditve

nastopili bodo:
GODBA NA PIHALA
IZ RICMANJ
TRŽAŠKA FOLKLORNA SKUPINA
PEVSKI ZBOR SIMON GREGORČIČ
IZ KOPRA
in
TRŽAŠKI NARODNI ANSAMBEL

govorila bosta:
senator SILVANO BACICCHI
in tržaški občinski svetovalec
STOJAN SPETIČ

V soboto, nedeljo in ponedeljek zvečer bo tudi plesna zabava. Igral bo ansambel "SUPERGRUPA"

Ves čas festivala bo na prireditvenem prostoru razstava slik in dokumentov o boju čilskega ljudstva proti fašizmu

kulturne prireditve organizira Krožek za socialne in politične vede PINKO TOMAŽIČ iz Trsta.

Pri Korošcih nad Miljami so v nedeljo, 2.t.m. odkrili veličasten spomenik padlim v odporniškem gibanju. Slovesnosti se je udeležila velika množica. (Zapis o tem pomembnem dogodku objavljamo na notranjih straneh).

Izreden pomen letošnje kampanje za naš tisk

Začela se je kampanja za komunistični tisk. Letos naša partija pripisuje tej kampanji še poseben pomen, saj poteka 50-letnica ustanovitve njenega osrednjega glasila "L'Unità", časopisa, ki je v vseh časih svojega obstoja spremljal boje komunistov, beležil zmage ter bodril množice tudi v najtežjih trenutkih. "L'Unità" je, tako kakor drugi partijski listi in med njimi je tudi naše "DELO" - politični, propagandni in informativni instrument, s pomočjo katerega partija usmerja svoje boje.

Letos poteka še druga pomembna obletnica: 30-letnica revije "Rinascita", ki jo je ustanovil tovariš Togliatti.

Očitno je, da že ti obletnici dajeta letošnji kampanji za tisk izreden pomen in pečat.

Seveda, komunisti ne moremo in ne maramo samo proslavljati zgodovinskih obletnic. Zato, tudi kampanjo za tisk izrabimo predvsem za nadaljnjo uveljavitev in širjenje komunističnega tiska, ter za zbiranje sredstev, ki so potrebna za njegovo izhajanje. V okviru kampanje za naš tisk iščemo tudi vse potrebne in možne pobude za to, da naš tisk postane še učinkovitejši usmerjevalec, organizator, agitator in obenem tudi še bolj pomemben kulturni dejavnik.

Vendar letošnja kampanja za tisk ni pomembna le zaradi že omenjenih obletnic, ki so sicer važne, temveč zaradi položaja, v katerem se nahajamo. Kampanja za tisk sledi veliki in pomembni bitki za referendum in navdušujoči zmagi naprednih sil. Soupada z izredno hudo gospodarsko krizo, ki je ravno te dni privedla do odstopa vlade. Soupada z zelo resnim političnim položajem, ko se sku-

šajo reakcionarne sile, ki so doživele velik poraz na referendumu, opomoči drugače in zato kujejo prevratniške načrte. Te sile si prizadevajo, da bi ustvarile kolikor mogoče napeto ozračje, da bi uveljavile "strategijo terorizma". Zato izvajajo atentate, ilegalno oborožujejo skupine nevarnih pobalinov ter jih vežbajo na samotnih polvojaških taborenjih.

V tem resnem položaju, ko je obramba demokracije in republiških ustanov nad vse nujna, ko je socialni in gospodarski preokret v državi nad vse potreben, so prazniki in festivali našega tiska izredno pomembne politične manifestacije, ki se uvrščajo v enoten protifašistični boj. Te manifestacije obenem nudijo tudi priložnost za krepitev ljudske mobilizacije in protifašistične budnosti.

Slovenci, ki imamo svetle tradicije boja proti fašizmu, za demokracijo in svobodo, bomo, kot vedno, razumeli pomen in cilje kampanje za komunistični tisk. To tembolj, ker je prav komunistični tisk v vseh časih svojega obstoja nenehno stal na naši strani, ker je vselej zagovarjal naše pravice in zahteve.

Prepričani smo, da bodo tovariši in prijatelji tudi letos dali svoj delež za to, da se bodo glasila KPI še bolj uveljavila in da bodo vse manifestacije v kampanji za tisk uspele. Prva med temi manifestacijami je ravno XIV. festival DELA v Dolini, ki naj dejansko postane mogočna manifestacija proti fašizmu in črni zaroti, za demokracijo in svobodo, za politični, socialni in gospodarski preokret, za dokončno in globalno rešitev naših narodnostnih pravic.

JELKA GERBEC

30-letnica požiga štirih slovenskih vasi v devinsko nabrežinski občini

Kmalu bo poteklo 30 let odkar so nacifašisti požgali štiri vasi v devinsko-nabrežinski občini: Mavhinje, Cerovelje, Medjovas in Vižovlje. Pravilno je, da se spomemo te žalostne obletnice.

Na nedavni skupščini komunistov devinsko-nabrežinske sekcije je bila skupina komunističnih svetovalcev v devinsko-nabrežinskem občinskem svetu zadolžena, naj se na pristojnem mestu zavzame za to, da bi proslava 30-letnice požiga omenjenih vasi bila pod pokroviteljstvom občine.

Predlog komunističnih svetovalcev je našel dober odmev v občinskem svetu. Posebni odbor pripravlja spored prireditev. Za kritje stroškov bo prispevala tudi deželna uprava.

Leto 1944, ko je vojna vihra v Evropi najbolj divjala, je zapisano s krvavimi črkami tudi v zgodovini devinsko-nabrežinske občine. 27. februarja istega leta so nemški okupatorji obkolili nekatere vasi tega področja, jih izropali ter odvedli na prisilno delo v Nemčijo 366 moških od šestnajstega do šestdesetega leta starosti. Istega leta so padli kot borci osvobodilne vojske številni domačini.

Partizanski napadi na postojanke nemškega okupatorja so se stopnjevali. Najbolj občutiljiv objekt je bila železnica, po kateri je okupator prevažal vojaške tovore. Med najpomembnejše in najbolj drzne partizanske akcije prištevamo miniranje železniškega viadukta Moščenic na progi med Devinom in Tržičem. Zaradi razstrelitve tega viadukta je bil več dni popolnoma prekinjen železniški promet na tem odseku. Za nemško vojsko je bil to izredno hud udarec in zaradi tega se je odločila za barbarsko represalijo. Ker partizanom niso mogli do živoga, so se brezobzirno maščevali nad civilnim prebivalstvom Mavhinj, Cerovelj, Medjevasi in Vižovelj. Vasi so izropali jih nato požgali, starčke, ženske in otroke pa razgnali.

Proslava te žalostne obletnice je tembolj pomembna danes, ko smo ponovno izpostavljeni grožnjam in napadom fašistov.

ALBIN ŠKERK

V torek, 12. t. m. je bila v Trstu manifestacija solidarnosti s čilskim ljudstvom in njegovimi voditelji, ki so v ječah. Nekaterim izmed njih grozi huda obsodba. Naloga svobodoljubnih sil vsega sveta je, da storijo vse, kar je v njihovi moči, da se neha preganjanje čilskih rodoljubov!

Resolucija CK in CKK Komunistične partije Italije

Spremeniti usmeritev vlade rešiti gospodarsko krizo in utrditi demokracijo

Centralni komitee in centralna kontrolna komisija KPI sta na skupni seji, ki je bila pretekli teden, razpravljala o perečih političnih in gospodarskih vprašanjih, o ukrepih, ki so nujno potrebni za uspeh boja proti zločinski dejavnosti fašistov ter za zaščito demokracije v državi. Uvodno poročilo je podal generalni sekretar tov. Berlinguer.

Po obširni razpravi je bila soglasno odobrena sklepna resolucija. V njej je v zvezi z zločinsko dejavnostjo fašistov in z bojem proti njej med drugim rečeno:

"Atentat v Brescii kaže obseg fašistične nevarnosti in postavlja na prvo mesto probleme demokratične varnosti in javnega reda.

CK in CKK KPI ponovno odločno obsojata odgovornost vlade in javne oblasti, ki sta leta in leta - kljub prizadevanju in žrtvam znatnega dela državnega aparata in sil javnega reda - dopuščali, da so se množile zarote, organizacije in zločinski podvigi fašističnih teroristov in skvadrstov; odobravata jasne zahteve, ki jih postavlja tov. Berlinguer v svojem poročilu glede splošne in koordinirane akcije centra in periferije, sposobne, da napravi konec sokrivdi in popuščanju ter da zatre fašistični banditizem in vse oblike terorizma.

Vsi komunisti morajo obvezno delovati za ustvaritev najširše enotne mobilizacije demokratičnih sil na bazi, ki je potrebna za osamitev prevratniških skupin, za pospešitev akcije javne oblasti za izsleditev in preganjanje črnih zarotnikov, da se prepreči malomarnost v odnosu do njih ter zagotovi obramba demokratičnega režima.

V tem okviru je treba odločno obsojati soodgovornost - v prevratniškem delovanju in v terorističnih in skvadrističnih podvigih - ne le posameznih eksponentov MSI, katere je vsekakor treba postaviti pred sodišče, temveč MSI kot tako".

V zvezi z obstoječo težko gospodarsko krizo pa je v resoluciji osrednjih partijskih organov rečeno naslednje:

"Gospodarska vprašanja so zelo za skrbljujoča tudi zaradi zgrešenih usmeritev in metod, ki so prevladovali v akcijah vlade. Preprečiti je treba pogubno nazadovanje produktivnosti in nadaljnjo inflacijo. Teža gospodarske krize na sme pasti na ramena delavcev in ljudskih množic, na kmete in male podjetnike. Usmeritev, ki jo predlaga guverner držav-

ne banke, je zgrešena in škodljiva. Zato je ta usmeritev nesprejemljiva. Stališča demokristjanske stranke so protislovna, dvoumna in v bistvu negativna, saj težijo za tem, da bi se oslabil oblast deželnih in krajevnih ustanov in to ravno v trenutku, ko naraščajoča kriza terja gibanje v nasprotni smeri.

Komunisti poudarjajo, da država, danes bolj kot kdaj koli prej, potrebuje novo politično vodstvo. Zato je treba ustvariti nova zaveznitva med družbenimi in političnimi silami, ki bodo zagotovila političnemu vodstvu države široko podporo ljudskih množic. Potrebna je nova demokratična preusmeritev na vseh področjih državnega življenja, tako v gospodarstvu kot v zunanji politiki, v boju proti fašističnemu prevratništvu in v utrjevanju demokratičnega režima, ki ga določa republiška ustava".

V nadaljevanju resolucije CK in CKK KPI je še rečeno:

Zatrete provokacije in rešiti odprta vprašanja

V razpravi na zasedanju CK in CKK KPI je sodeloval tudi tov. Antonino Cuffaro, tajnik deželnega komiteja KPI Furlanije-Juljske krajine. Ko je obravnaval specifična vprašanja naše dežele, je med drugim dejal:

"...Almirante je z lopovsko potezo (kateri je sledila bomba v slovenski šoli v Trstu) skušal izkoristiti nekatere težave v odnosih med Italijo in Jugoslavijo ter v znamenju protislovanske gonje pridobiti za "si" italijansko prebivalstvo.

V zvezi s tem se vprašujemo, ali ni mogoče v Rimu, v Farnesini, nekdo, ki je zavestno skušal iti na roko temu načrtu z zelo razglašeno in sumljivo intervencijo.

Načrt je spodletel. Almirante je takoj dobil odločen odgovor Slovencev in Italijanov in vseh demokratičnih strank, v številni Krščansko demokracijo, ki je bila na našo pobudo in na pritisk pomembnega dela svojih volivcev pozvana k spoštovanju enotne protifašistične obveze.

Ta izkušnja kaže, da obstaja v naši deželi in v državi na splošno velika moč

"CK in CKK KPI obvezujeta vso partijo, da poveča akcije za ustvaritev pogojev za demokratičen preokret, za napredovanje opozicije proti sedanji vladi, za nadaljevanje pritiska, ki naj izsili pravilno rešitev perečih vprašanj, odpravo sleherne oblike diskriminacije in namernega izločevanja iz okvira demokratičnih strank, da se pospeši ustvaritev novih širokih konvergenč ter sanira demokratični režim.

Politični položaj v državi je po izidu referendumu z dne 12. maja prešel v novo fazo. Komunisti bodo aktivno sledili razvoju debate in konfrontiranja, ki sta se v novih oblikah odprla v katoliškem svetu. Sodelovali bodo v bitki idej in političnih iniciativ, ki naj postavijo krščansko demokracijo pred jasne opredelitve. Krščanska demokracija mora dokončno opustiti integralistično linijo in zahtevo, da se obdrži sedanji sistem oblasti. Izkušnje kampanje za referendum so potrdile vrednote enotne povezave s tovariši socialisti in razloge dialoga z vsemi demokratičnimi, laičnimi in katoliškimi političnimi in kulturnimi silami, kar je bistvenega pomena za nadaljnji politični in civilni razvoj v državi".

za dokončno zavrnitev prevratniških sil, za zdrobitev črnih mrež, za uveljavitev novega političnega toka, ki naj da zupanje in zagon Italiji, zagotovi demokratičen napredek, reši odprta vprašanja. Med temi je tudi vprašanje naših meja

Mejimo z nevtralnimi državami. V našem interesu je krepitev odnosov s sosedi. V zadnjih letih so bili zgledni odnosi med Italijo in Jugoslavijo. Ti odnosi so bili pomemben faktor pomiritve in miru. Ne vidimo razloga zaradi katerega naj bi ostala še naprej odprta vprašanja, ki služijo samo za podpihovanje notranjih in mednarodnih provokacij, ogražajo varnost, škodujejo trgovskim izmenjavam in gospodarstvu (ki je bilo zaradi splošnih in posebnih razmer že itak hudo prizadeto).

Menimo, da je nastopil čas za našo vlado, da brez dvoumnih stališč ali pravnega izkrivljanja premosti vprašanje cone B in da pri tem ne posluša tistega, ki špekulira ali hoče za vsako ceno ustvarjati napetost, mržnjo in konflikte na tem tako občutljivem področju Evrope ter na škodo našega prebivalstva.

Obstojajo pogoji - in zdi se, da obstojajo na obeh straneh, v Jugoslaviji in Italiji - za rešitev odprtih vprašanj; za formalno priznanje dokončnosti, ki je že dejstvo; za odpravo pogojev o začasnosti; da se omóči še bolj odprte meje med obema prijateljskima državama, ki nimata nobenega stvarnega razloga, da bi si nasprotovali.

Ne moremo dopustiti, da bi Trst in Furlanija-Julijska krajina ostala izpostavljena fašističnim provokacijam ter manevrom notranjih in mednarodnih reakcionarnih skupin in imperializma.

In tu moramo iti do dna, da ne bo šlo vse v pozabo in da ne bi po napetosti zadnjih dni pustili stvari take, kot so bile prej. Treba je likvidirati prevratniški načrt, ki je imel v Furlaniji-Julijski krajini področje za operiranje. Likvidirati ga je treba brez oklevanja ali popuščanja. Zločini, ki so se v zadnjih letih nadaljevali v trikotniku Treviso-Videm-Trst, morajo biti kaznovani.

Opozoriti moramo na kriminalne atentate, do katerih je prišlo v naši deželi. Med te sodijo: pokolj pri Petovljah, preusmeritev letala v Ronkah (tu je bil en neofašist mrtev, eden pa je izginil a lahko dvigne odpravnino v svojem uradu), bombe na slovensko šolo v Trstu in na meji pri Gorici, pojavi ustašev, prevažanje orožja preko luk v deželi, skladišča razstreliva na Krasu, napadi, tepistična dejanja, vse ne-kaznovane zločinske akcije.

Zahtevati moramo, naj pride na dan resnica o povezavah med krajevnimi bombardarji s Fredo in Venturo, o izsiljevanju med fašisti, zakaj je bilo dovoljeno, da so prišli na misovski shod v Trst skvadristi iz Rima (dne 8. decembra 1970, to je tedaj, ko je bankrotar Borghese nameraval izvesti "pohod na Rim".

Izvedeti moramo, zakaj so branilci Frede in Venture toliko vztrajali pri zahtevi, naj se sodna razprava, ki se jih tiče, zaradi atentata na Kmečko banko v Milanu, vrši na tržaškem sodišču. Izvedeti hočemo če je res, da je nek sodnik iz Trsta prišel v stik s Fredo. Izvedeti hočemo, zakaj je bila razpuščena tretja armada italijanske vojske in po kaj je prihajal v Trst podpolkovnik Spiazzi.

Dežela, kakršna je naša; Trst, ki je imel "privilegij", da je bil sedež raznih superpolicij ter da je poznal razne državne funkcionarje, o katerih se je mnogo govorilo (Mangano, Benforti, Guida), imata pravico, da se osvobodita nevarnosti, ki grozi življenju državljanov ter odnosom med Italijo in sosednimi državami. Tudi to lahko prispeva k afirmaciji evropske varnosti.

V tej smeri se more in je treba delati odločno. Obstojajo novi pogoji za reševanje problemov z večjo odločnostjo in voljo; za konkretne cilje množičnega gibanja; za ljudsko mobilizacijo; za enotne iniciative in protifašistično budnost; za to, da se ne bodo povrnile tragedije, do kakršne je prišlo v Brescii; za dokončno likvidiranje zarotništva, ki predolgo povzroča prelivanje krvi v Italiji".

Odkritje spomenika padlim v NOB Velika slovesnost pri Korošcih

Pri Korošcih (Sv. Barbara pri Miljah) je bila v nedeljo, 2. junija t.l. izredno pomembna slovesnost: odkritje spomenika padlim v osvobodilnem boju od Korošcev, iz Griže in Farneda. Pobudo za postavitev spomenika padlim borcem so dali domačini sami. Ti so zbrali velik del potrebnih sredstev in opravili delo.

Na spominski svečanosti je bila prisotna vsa miljska občina, številni bivši borci iz Trsta in drugih krajev im tudi iz sosednjega istrskega področja.

Na samem začetku svečanosti je stopil na govorniški oder miljski občinski svetovalec tov. Kilijan Ferluga, ki je v slovenskem in italijanskem jeziku pozdravil vse prisotne. Omenil je, da svečanost soupada s proslavo obletnice ustanovitve italijanske republike, ki je izšla iz protifašističnega odporništva, s 30. obletnico

mučeniške smrti domačina Božidarja Kolariča, enega izmed najpomembnejših voditeljev protifašističnega odporništva in osvobodilnega gibanja v teh krajih, ter s 30. obletnico ustanovitve partizanskega bataljona "Alma Vivoda".

Spregovoril je tudi predsednik odbora za postavitev spomenika tov. Peter Viola, bivši partizanski komandant, star protifašistični borec. V nagovoru se je zahvalil vsem, ki so pomagali pri uresničevanju te pomembne pobude, še posebej pa se je zahvalil mladini, ki je, kot je poudaril govornik, z navdušenjem sprejela nase del bremena pri postavitvi spomenika in s tem dokazala, da pravilno vrednoti ideje in duh protifašističnega odporništva. Tov. Viola je dalje poudaril, da mora spomenik vse poštene ljudi trajno opominjati, da je treba fašistične ostanke politično in moralno streti.

Spomenik sta simbolično odkrila dva mladince, en Slovenec in Italijan. Ob tem ganljivem prizoru se je postrojila častna četa vojakov, Tržaški partizanski pevski zbor pa je zapel žalostinko "Žrtvam". Zapeli so tudi učenci italijanske osnovne šole iz Zindisa pri Miljah.

O pomenu svečanosti je govoril poslanec Albin Škerk. Spomnil se je velikega deleža, ki so ga dali prebivalci miljskega področja v protifašističnem in osvobodilnem boju, spomnil se je voditeljev in organizatorjev tega boja, Luigija Frausina, Alme Vidova in Božidarja Kolariča, nato pa je med drugim dejal: "Današnja svečapublike, z obletnico zmage demokratičnih in naprednih sil, toda, žal, zmaga, ki jo proslavljamo, ni izkoreninila ostankov poraženega fašizma. Ni se še polegel odmev Almirantejevih groženj, katerim je sledil atentat na slovensko šolo pri Sv. Ivanu v Trstu, in že nas pretresajo

Poslanec Albin Škerk govori na spominski svečanosti pri Korošcih.

hujši atentati, ki sejejo smrt in širijo grozo".

Potem ko je spregovoril o dogodkih v Brescii je poslanec Skerk poudaril: "Vlada mora odločno poseči in zatreti prevratniške tolpe, katere podpirajo finančni mogotci", na koncu svojega govora pa med drugim dejal: "Naša dolžnost je, da nadaljujemo skupni boj v sklopu italijanskega delavskega ginaja. Po tej poti so stopali Božidar Kolarič, Luigi Frausin in številni padli borci".

Na svečanosti je govoril tudi senator Giuliano Pajetta, ki je bil svojčas v konfinaciji skupaj z Božidarjem Kolaričem in številnimi drugimi protifašisti iz naše dežele. Potem ko je obudil nekaj spominov na trpljenje v konfinaciji in zaporih ter orisal pomen, ki ga ima postavljanje spomenikov mučenikom za svobodo, je govoril o sedanjih političnih stvarnostih v državi. Med drugim je poudaril, da morajo ljudske množice prisiliti oblasti, da z zakoni demokratične ustave, ki je sad odporništva, izkoreninijo fašistično drhal.

O pomenu spominske svečanosti je govoril tudi miljski župan tov. Gastone Millo in mladi projektant spomenika Roberto Bonato.

Pri kulturnem sporedu sta poleg Tržaškega partizanskega pevskega zbora, ki ga vodi Oskar Kjuder, in učencev italijanske osnovne šole iz Zindisa, sodelovali tudi godba na pihala iz Pridvora pri Kopru in Tržaška folklorna skupina.

Odbor za postavitev spomenika je izdal dvojezično brušuro, v kateri so objavljene slike in življenjepisi padlih partizanov in zapis iz zgodovine Korošcev in okoliških krajev. Iz omenjenega zapisa povzemamo naslednje:

Pri Koroščih so se že na začetku sedanjega stoletja začele uveljavljati socialistične ideje. Širili so jih delavci, ki so bili zaposleni v miljski ladjedelnici Sv. Roka in v raznih industrijskih obratih v Trstu. Že leta 1912 je bil pri Koroščih ustanovljen mladinski socialistični krožek, leta 1919 pa je bilo ustanovljeno socialistično prosvetno društvo. Skoraj istočasno je v vasi začela delovati tudi podružnica Delavske zbornice. Po zgodovinskem kongresu v Livornu je tudi pri Koroščih socialistične organizacije nasledila komunistična partija.

Fašistične tolpe so pri Koroščih začele rogoviliti še preden se je črni režim prerinil na oblast. Do prvega napada je prišlo že leta 1919. Leta 1924 so fašisti razdejali sedež Delavske zbornice in KPI.

Leta 1925 so se mladi protifašisti uprli fašistom. Ob neki priliki so črnosrajčnike, ki so prišli v vas z namenom, da bi domačine ustrahovali, prisilili, da so poljubili delavsko zastavo in vzklikali "naj živi Lenin!". Naslednjega leta ob pustu so

Na spominski svečanosti pri Koroščih je bil tudi oddelek vojske. Ob odkritju spomenika je Tržaški partizanski zbor zapel žalostinko.

fašisti skušali prisiliti krajevno godbo na pihala, naj bi zaigrala fašistično "Giovinezza", toda dirigent Peter Viola (oče sedanjega občinskega svetovalca), je dal godbenikom znak in zaigrali so "Internacionalo".

Domačini se niso ustrašili niti kasnejših fašističnih ukrepov. V največji tajnosti je delovala organizacija "Rdečej pomoči", katero so podpirali vsi domačini.

Pri Koroščih so delovali tovariši, ki so povezovali mestna delovišča s političnimi središči v Gabrovici, Dolini, Boljuncu in Opčinah. Tu je bil primeren kraj tudi za povezavo s prebivalstvom v Istri.

Leta 1932 je zaradi izdajstva prišlo do aretacije tovarišev: Antona Čača, Nazarija Scheriana, Angela Spazzapana, Ivana Korošca, Nikole Scheriana in drugih. Obtoženi so bili, da so sodelovali v akcijah, ki jih je vodil Božidar Kolarič.

Toda niti aretacije niso zatrle gibanja. To so potrdile tudi take manifestacije, kakršna je bila ob Prvem maju 1935, ko so pri Koroščih in v raznih krajih v slovenski Istri plapolale rdeče zastave. V tej akciji je sodeloval tudi tovariš Peter Viola.

Prebivalstvo Korošcev se je odločno uprlo fašističnemu načrtu o raznarodovanju Slovencev. V vasi so še naprej govorili slovensko.

Tik pred drugo svetovno vojno je bilo gibanje, ki ga je vodila KPI, že dobro organizirano. Središče tega gibanja je bilo v gostilni na Griži, ki jo je upravljala znana aktivistka in borka Alma Vivoda.

Ko se je po napadu na Jugoslavijo, leta 1941, začela borba jugoslovanskih naro-

dov za svobodo so se tudi prebivalci Korošcev opredelili za podporo temu boju.

Komunisti od Korošcev so organizirali sestanke, na katerih so s predstavniki slovenskih vasi postavili temelje aktivnega delovanja osvobodilnega gibanja. Središče tega delovanja je bilo pri Filipu Čaču in Štefanu Tremulu.

Pozimi leta 1942 je bil važen sestanek s slovenskimi in hrvaškimi partizani. Tega sestanka so se udeležili tudi tov. Filip Čač, Anton Čač, Avguštin Babič, Peter Merkandel in Alma Vivoda. Skupina partizanskih voditeljev je ostala več kot en mesec pri Koroščih, domačini pa so jih hranili in obveščali o vseh dogajanjih.

Dne 28. januarja 1943 so fašisti odpeljali v zloglasno "Villa Triste" in nato v koronejski zapor okrog 40 aktivistov. Med aretiranimi so bili tudi Filip Čač, Štefan Tremul, Angela Kolarič in Avguštin Babič. Zaradi mučenja so umrli: Štefan Tremul, Angel Kolarič in Avguštin Babič, ostali pa so se po 8. septembru 1943 vrnili domov.

Po 8. septembru 1943 je Luigi Frausin organiziral zbiranje orožja, ki so ga ob umiku pustili italijanski vojaki. Orožje so hranili v nekem bunkerju pri Koroščih. S tem orožjem so se oborožile skupine borcev, ki sta jih kasneje vodila Božidar Kolarič in Luigi Frausin. Te skupine so se maja 1944 preformirale v bataljon "Alma Vivoda".

Korošci, Griža in Farned so dali za svobodo 26 padlih, mnogo vaščanov pa je bilo v zaporih in v nacističnih taboriščih.

Berite, širite, podpirajte Delo

O zgodovinskih dogodkih na Portugalskem

Pentagon je bil pripravljen...

Vprašanja resnične demokratizacije na Portugalskem so mnogo bolj zapletena kot bi utegnili meniti. Preobrat, do katerega je prišlo 25. aprila 1974, je pomenil samo eno, lahko bi tudi rekli prvo, poglavje v tem boju. Vsekakor je pot do dejanske rešitve zapletenih problemov še dolga ter združena s številnimi težavami.

Ameriško obrambno ministrstvo je bilo pripravljeno in zares malo je manjkalo, da ni prišlo do intervencije, ki bi bila utegnila prekrizati načrte nasprotnikov fašističnega režima. Več o tem izvemo tudi iz časopisa "Afrique-Asie", v katerem beremo naslednje:

"Tistega dne, ko so v Lizboni vrgli z oblasti Caetana - 25. aprila 1974 - se je začela 'operacija' Dawn Patrol". To "operacijo" je organiziral severni in sredozemski sektor NATO. V njej je sodelovalo okrog sto ladij, med njimi več portugalskih. Teoretično naj bi omenjena operacija trajala do 11. maja. Naključje je nanese, da so s temi manevri hoteli preizkusiti obrambno sposobnost NATO v primerih, ko bi operacija morala posredovati v kakšni državi ter s pomočjo dela kopenske vojske "okrepiti ogroženi demokratični red".

Po informacijah, ki so bile zbrane v Washingtonu, se da sklepati, da je Pentagon na zahtevo NATO ukazal pripravljenost za helikoptersko brigado, namenjeno posebej in "za izključne primere notranjih nemirov" evropskemu sektorju. "Operacija", ki naj bi se začela v oporišču na atlantski obali ZDA, bi bila lahko izpeljana v 24. urah.

Vlada ZDA je pozorno spremljala razvoj dogodkov v Lizboni. Nekateri sodelavci Kissingerja in ljudje, ki so blizu brazilskemu predsedniku generalu Geiselu, so menili, da bi se v primeru, če vojaška hunta ne bi mogla "usmeriti" gibanja, portugalska levica znatno okrepila, kar bi utegnulo spodnesti nov režim. Spraševali so, ali v takšnih okoliščinah ne bi bila nujna ameriška intervencija.

Tudi ocene nekaterih evropskih krogov - v Bonnu, Londonu in Bruslju - so imele več odtenkov. Tam so sicer pozorno spremljali razvoj dogodkov na Portugalskem, vendar so poudarjali, da gre za "notranjo zadevo".

Če v štabu severnega evropskih krogov - v Bonnu, Longonu in Bruslju - so imele več odtenkov. Tam so sicer pozorno spremljali razvoj dogodkov na Portugalskem, vendar so poudarjali, da gre za "notranjo zadevo".

Če v štabu severnega področja NATO niso na samem začetku zavrnil domneve o izredni intervenciji, so poudarjali, da bi se lahko sklicevali nanjo le tedaj, če bi se komunisti (poleg vojske edina resnično organizirana sila) polastili celotne oblasti.

Vozel tega protislovja v ocenah evropskih natovcev ter v ocenah voditeljev ZDA in Braziliije je v Afriki. Če naj izluščimo bolj ali manj podobne razloge, se moramo vrniti k Spinoli.

"Izključna vojaška zmaga v Afriki ni mogoča. Če se bo portugalski vojaški proračun še naprej povečeval, bo država prišla do meje svojih zmožnosti. Opustiti je treba mit, po katerem naj bi v Afriki branili zahodno civilizacijo".

To je ugotovitev generalna Spinole, zapisana v znani knjigi "Portugalska in njena prihodnost", ki je nastala po njegovih izjavljenih vojaških in makiavelističnih "rešitvah" v Gvineji-Bissau. Po logiki bi morala pripeljati do sklepa, ki se je vsiljeval sam od sebe: oboroženi boj ljudstev je popolnoma neodvumno pokazal, kaj hočejo, zato je zastarela predstava o samoopredelitvi, gre lahko samo za neodvisnost "portugalskih provinc" v Afriki.

Spinola je najprej sesekljal teze Salazarja in Caetana (bivših portugalskih predsednikov), nato pa se je lotil argumentov, po katerih naj bi bilo mogoče rešiti portugalsko krizo z nekakšno dekolonizacijo v mejah atlantskega vplivnega območja. Od tod seveda nuja, da je treba končati afriško vojno ter dati avtonomijo "čezmorskim provincam". Potem je preprosto nastanek velike federacije samostojnih afriških držav s Portugalsko in Braziliijo (o čemer sta govorila že Salazar in Caetano), ki pa bi ostala v političnem okolju Atlantika.

"Izbruh veselja, ki je zajel Lizbono 1. maja 1974, je bil vrhunec sedmih dni, ki so do temeljev pretresli portugalski svet, če ne govorimo o sosedih tega sveta..."

Večer prej smo šli na letališče čakati generalnega sekretarja KP Portugalske Alvara Cunchala. Komaj smo mogli verjeti ušesom, ko smo slišali podalske oficirje, kako kričijo z ljudstvom: živela komunistična partija! Potem so nesli Cunchala na ramenih do oklepnega vozila. Nanj so ga dvignili poleg socialističnega voditelja Soaresa, ki se je bil vrnil v domovino dva dni prej.

Ali je mogoče sklepati, da so ideali, ki jih je zagovarjal Spinola, nastali po navdihu ZDA in Braziliije? Zveze med visokimi predstavniki portugalske, brazilske in ameriške vojske so bile sicer res znane, vendar je to še premalo, da bi na vprašanja odgovorili pritrdilno.

Miguel Arraes, nekdanji guverner Pernambuca, ki živi v izgnanstvu v Alžiru in ki stvari dobro pozna, pravi:

"Če ideje generala Spinole morda niso nastale na pobudo ljudi, ki so na oblasti v Braziliiji, pa se docela ujemajo z usmerjenostjo, ki jo je leta 1956 določil general Goldbery De Couto, nekoč profesor strategije na vojaški akademiji v Rio de Janeiru, danes pa vsemogočni generalni sekretar v predsedstvu republike. Goldbery, ki se je izžolal na ameriških vojaških akademijah, je tedaj predlegal ustanovitev nekakšne afro-luzo-brazilske skupnosti, katere vodstvo bi z blagoslovom ZDA seveda prevzela Braziliija."

Te teze, ki jih je leta 1964 prevzel general Castelo Branco, so danes tudi teze novega predsednika generala Geisela, kar je bilo tudi pričakovati.

Ameriško zunanje ministrstvo pozorno spremlja to kočljivo zadevo vse od leta 1961, ko je v Angoli izbruhnila vstaja in ko si je hotelo pomagati s posredovanjem Holden Roberta.

To pa je v popolnem nasprotju z "evropskimi centristi", ki jih bolj skrbi Evropa in ki so manj dovzetni za afriške probleme, torej so bolj naklonjeni Salazarjevimi in Caetanovim tezam, ki so imele podporo Pentagona in ognjevitiga privrženca v osebi nekdanjega ameriškega veleposlanika v Lizboni Kinhta, človeka petrolejskih družb.

Na koncu leta 1973 Kingta ni bilo več v Lizboni. Položaj v Mozambiku se je po drugi strani "nevarno" razvil.

Spor med "afričani" in evropejci v ameriškem zunanjem ministrstvu se je končal z zmago prvih, zakaj izkazalo se je, da bo razvoj dogodkov v Angoli, Mozambiku in Gvineji-Bissau naglo in neogibno pripeljal do neodvisnosti. Bivši vladarji v Lizboni niso hoteli razumeti, da je prišla ura odločitve.

Kdo bo jutri zmagal: atlantski voditelji, ki se zavzemajo za ohranitev sedanjega stanja ali pa tisti, ki pod vplivom evropske socialdemokracije menijo, da bi bilo treba odpreti vrata za novo obliko odnosov?

Zanesljivo je mogoče reči, da če Portugalska ne bo hitro končala kolonialne vojne in če ne bo ustregla zahtevam ljudstev, ki se bojujejo za neodvisnost, utegneta skokovita inflacija in brezposelnost, ki iz nje izhaja, še zaostri nasprotja med raznimi tokovi v hunti. Kdo bo potem zmagal? Če portugalsko ljudstvo ne bo budno in če ne bo izsililo osvoboditve "portugalske" Afrike, se lahko samo boji, da bo spet vse breme padlo na njegova pleča".

Sedanja stvarnost:

Vlada ima oblast nima pa gospodarske moči

"Der Spiegel" je objavil intervju z voditeljem portugalskih socialistov Mariom Soaresom. Med drugim je Soares izjavil:

"Razlaga o tem, kako je mogoče, da je diktatura padla v enem dnevu, je preprosta. Režim Salazar-Caetano je bil oprt izključno na moč orožja, na vojsko. Med prebivalstvom ni nikoli imel opore, zato je zgrmel na kup, takoj zatem, ko so mu vojaške enote odrekle podporo."

Na vprašanje: "Ali se ni bati udarca?", je Soares odgovoril: "Ta nevarnost je, kajti nova vlada ima samo oblast v svojih rokah, nima pa gospodarske moči. Gospodarska moč je v rokah velikih podjetij in oligarhije."

Na vprašanje v zvezi z ugotovitvijo, da demokratične prihodnosti ne bo lahko graditi v deželi, katere prebivalstvo ji

vajeno političnega udejstvovanja, je Soares odgovoril naslednje: "Prejšnji režim je ljudstvu 48 let odrekal vse politične svoboščine z utemeljitvijo, češ, da ljudstvo ni zrelo za uresničevanje svobode. Ker Portugalci niso uživali svobode, si seveda tudi niso mogli nabrati izkušenj z demokracijo. To je bil začaran krog in Spinola ga je pretrgal. Od danes na jutri se je portugalsko ljudstvo znašlo v vodi in je moralo plavati. In glej, zna plavati, pa še kar dobro".

"Spiegel" je postavil tudi naslednje vprašanje: "V vojski se kažejo določena trenja - kapetani so s svojimi političnimi zahtevami bolj na levi kot Spinola. Ali bo prišlo do boja za oblast ali do razkola v armadi?"

Soares je tako odgovoril: "Menim, da napetost ni velika. Vsaj za sedaj ne vidim nobenega znamenja, po katerem bi se dalo sklepati o boju za oblast. Spinola uživa veliko avtoriteto v vojski".

Pogovor je teklo o zadevah portugalskih kolonij. Soares je rekel, da njegova stranka zahteva neodvisnost za kolonije. Pri tem je velikega pomena pomoč zaveznikov, kajti če bi v Afriki prišlo do separatizma, do rasistične države tamkaj živečih portugalskih naseljencev, bi se lahko zgodilo, da bi se znašli pred novim Vietnamom...

"Vsekakor - tako pravi Soares - bitka še ni dobljena. Zaskrbljeno gledam, kako se zdaj začne lov na male policijske uradnike, ki so navsezadnje samo prejemali ukaze, medtem ko so jo resnični krivci, ministri prejšnjega režima, odnesli brez posledic. Ne zavzemam se za maščevanje, vendar pa nočem, da bi kdorkoli v tej deželi nemoteno načrtoval kontrarevolucijo. Po mojem mnenju, vojska glede na to nevarnost preveč zaupa v svojo moč."

Vlada mora imeti podporo ljudskih sil

Sedanja politična in gospodarska kriza dokazuje, da je treba ubrati novo politiko, takšno, ki bo omogočila sestavo vlade, ki bo uživala zaupanje delavskih in ljudskih množic.

Tudi sindikalna federacija CGIL—CISL—UIL zahteva takojšnjo premostitev vladne krize. V resoluciji, ki je bila odobrena dne 11. t. m. sindikalna federacija poudarja, da mora biti kriza pozitivno rešena in da se pri sestavi nove vlade ne smejo izogniti osnovnim napotilom gospodarskega, socialnega in demokratičnega razvoja, ki so jih dali sindikati. Politične stranke morajo upoštevati predloge gospodarske in socialne politike, ki so jih CGIL, CISL in UIL dale Rumorjevi

SEM ČLAN**KOMUNISTIČNE PARIJE!**

Rilo je na železniški postaji, kjer je približno 5.000 ljudi pričakalo Soaresa, ko se je vrnil iz petletnega izgnanstva. Neki britanski čanikar je vprašal moškega, ki je stal poleg njega, zakaj je prišel na postajo. Ta je odgovoril: ker sem Portugalec. Kaj pa politično? Sem član komunistične partije, je odgovoril.

Ženska, ki je stala v bližini, je vzkljnila: še nikoli nisem slišala nikogar reči, da je član komunistične partije!"

(Wilfred Burchett)

V POČASTITEV SPOMINA TOV. FRANCA GOMBAČA

V spomin na tovariša Franca Gomača darujejo za komunistični tisk: žena Marija 10.000 lir, nečak Ferdo Giovannini 20.000, svaka Rudi in svakinja Nina Giovannini 20.000 lir, družina Gerbec 10.000 lir.

Za tiskovni sklad Dela darije Marija Gombač, žena pokojna tov. Franca Gombača 10.000 lir.

V spomin pokojnega tov. Franca Gombača daruje sekcija KPI Zorko Kralj iz Trebč 10.000 lir za sklad DELA.

Tovariši iz Padrič so počastili spomin tovariša Franca Gombača. Za sklad DELA so prispevali: Miro Žagar 1000 lir, Milka Žagar 1000 lir, Alojz Žagar 1000, Vladimir Grgič 1000 lir, Adrijan Kalc 1000 lir, Evgen Kalc 2000 lir, Josip Žagar 1000 lir, in Josip Kalc 500 lir.

Tovariš Lucijan Padovan in Trebč je v počastitev spomina Franca Gombača prispeval 2000 lir za sklad DELA.

Vsem darovalcem iskrena hvala.

Komunistična partija Portugalske je bila ustanovljena leta 1921. Pet let kasneje je bila zatrta parlamentarna demokracija v tej deželi. KP je stopila v ilegalo in nadaljevala boj skoraj 50 let. Delovala je med delavci in izobraženci, med ljudskimi sloji. Odras njenega dela se je kazal predvsem na sindikalnem področju. Kazal se je tudi v boju proti kolonializmu. Hud udarec je komunistična partija doživela leta 1927, vendar pa se je opomogla že naslednje leto, ko je bil za generalnega sekretarja izbran Bento Goncalves. Leta 1929 je začelo izhajati glasilo "Avante!", ki je veliko pripomoglo tudi k postopni rasti antikolonialističnega gibanja. V letih 1931/32 je Portugalsko zajelo pomembno stavkovno gibanje. To je služilo kot osnova proti fašistizaciji dežele. Toda leta 1934 je partija ponovno utrpela hude izgube. Fašisti so zajeli in aretirali sekretarja partije in več drugih voditeljev. Do novih udarcev je prišlo tudi v letih 1936/39. Fašistična policija je dejansko zajela vse člane vodilnih organov partije. Toda glasilo "Avante!" je še naprej več ali manj redno izhajalo. Tovariš Goncalves je v ječi umrl. Zdi se, da se je to zgodilo leta 1942. Za novega sekretarja partije je bil izbran tov. Alvaro Gunhal. Tudi on je bil skupaj z nekaterimi drugimi člani vodstva zajet in aretiran. Leta 1961 je Cunhal pobegnil iz zapora in zatem se je v deželi začela razvijati močna fronta proti kolonializmu.

Tudi letos so imeli v Borštu praznik vina. Priredilo ga je prosvetno društvo Slovenec ob sodelovanju vinogradnikov iz Boršta in Zabežca. Praznik je bil združen s kulturnimi prireditvami (Na sliki: domači partnerji in partnerice korakajo na prireditveni prostor).

REZULTATI REFERENDUMA PO KOMUNAH BENEŠKE SLOVENIJE

Novi Matajur, ki izhaja v Čedadu (list ureja Izidor Predan), je objavil podrobne podatke o izidu glasovanja na referendumu v Slovenski Benečiji. Objavil je tudi komentar o izidu glasovanja.

Podatki so naslednji:

Ahten: 41,4% DA, 58,6% NE; Dreka: 61% DA, 39% NE; Grmek: 60,5% DA, 39,5% NE; Brdo: 46,2% DA 53,8% NE; Gorjani 40% DA, 60% NE; Neme: 42,8% DA, 57,2% NE; Prapotno: 47,6% DA, 52,4% NE; Podbonesec: 60,5% DA, 39,5% NE; Rezija: 60,8% DA, 39,2% NE; Sv.Lenart: 58,4% DA, 41,6% NE; Št.Peter: 42,9 % DA, 57,1% NE; Sovodnje: 56% DA, 44% NE; Srednje: 63,6% DA, 36,4% NE; Tipana: 59,4% DA, 40,6% NE; Tavorjana: 44% DA, 56% NE.

Komentar se glasi:

"Vič naših prijatelju nam je očitalo, da smo slabo votali po naših komunih. Par tema pozabljajo, da so popolnoma manjkali na referendumu naši emigranti. U komunu Dreka je bilo upisanih u eletoralno listo 658 ljudi, votalo pa jih je samou 363, u komunu Grmek je bilo upisanih 933, votalo pa jih je samou 530. Še slabše je u komunu Podbonesec. Tle so imjeli 2018 votantov, votalo pa jih je samou 1246. Lahko bi napisali nekji podobnega tudi za druge naše komune, a mislimo, da je zadost. Ne bomo naštevali načine ustrahovanja, ki ga ne manjka na usakih votacijah, posebno po naših dolinah. Nam je zadost povjedati, da če bi bli emigranti doma, ki so narbuj zdrava sila naše zemje, bi bli tudi naši komuni buj demokratični, ku so."

PRAZNIK KOMUNISTIČNEGA TISKA NA OPČINAH

22. in 23.junija 1974 bo v Prosvetnem domu na Opčinah praznik komunističnega tiska. V soboto, 22.zvečer bo nastopila Tržaška folklorna skupina, v nedeljo, 23. ob 16.uri pa bodo nastopili pevski zbori: Vesna iz Križa, Vasilij Mirk s Proseka-Kontovela, Tabor z Opčin in mladinska godba iz Križa.

Govorila bosta: poslanec Albin Škerk in senator Paolo Sema.

V okviru prireditve bo tudi likovna razstava. Razstavljali bodo slikarji: Cesar Černigoj, Hlavaty, Palčič, Spacal in Zajc.

Oba večera bo na prireditvenem prostoru tudi plesna zabava. Igral bo ansambel The Lords.

Vljudno vabljeni.

Baletni tečaj v okviru prosvetnega društva Tabor na Opčinah je tudi letos dosegel lep uspeh. To je potrdila tudi zaključna prireditev v Prosvetnem domu. Društvu, učiteljici in mladim plesalcem iskreno čestitamo!

POTREBNA JE VEČJA BUDNOST VAŠČANOV!

Fašistična provokacija, ki jo je pred kratkim povzročila fašistična tolpa v Cerovljah in v Ribiškem naselju, nas sili k večji budnosti. Dva dni po atentatu v Brescii se je neka fašistična tolpa z avti pripeljala v Cerovlje in v Ribiško naselje. V Cerovljah je žalila Slovence in jim grozila. V Ribiškem naselju je žalila italijanske priseljence ter jih pozivala, naj se vrnejo v Istro. Avtomobili so imeli ugasnjene luči zato da ne bi vaščani razbrali evidenčnih tablic.

Ob takih primerih je nujno potrebno nemudoma poklicati policijo ali karabinjerje ter zahtevati takojšnje ukrepanje.

Prebivalce naših vasi pozivamo k večji budnosti! Provokatorji ne smejo ostati nekaznovani!

GOSTOVANJE PRIMORSKEGA DRAMSKEGA GLEDALIŠČA V GORICI

V torek, 18.junija 1974 ob 20,30 bo gostovalo v gledališču "G.Verdi" v Gorici Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice. Do gostovanja, ki ga prirejajo Stalno slovensko gledališče iz Trsta, Slovenska prosvetna zveza in Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice v sodelovanju z Ustanovo za kulturne in umetniške prireditve EMAC iz Gorice, bi moralo priti že pred nedavnim, zaradi fašističnega bombnega atentata v Brescii, vsled katerega je prišlo do vsedravnega protesta in stavke, pa je napovedana predstava odpadla.

Primorsko dramsko gledališče prihaja v goste s komedijo Jeana Anouilha Skušnja ali kaznovana ljuezen. To delo je režijsko postavil na oder Dušan Mlakar, sceno si je zamislil Niko Matul, kostume je izbrala Milena Kumar, prevajalsko delo pa je opravil Bruno Hartman. Nastopajo Matjaž Turk, Dragica Kokot-Šolar, Metka Franko, Stane Leban, Ivo Barišič, Tone Šolar in Teja Glažar.

To bo zadnja letošnja abonmajska gledališka predstava v Gorici, zaradi česar uprava gledališča toplo vabi zvesto občinstvo, da se udeleži.

D E L O - glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Direktor **Marija Bernetič**
Odgovorni urednik
Anton Mirko Kapelj
Uredništvo in uprava:
Trst - Ulica Capitolina, 3
telef. 764-872, 744-047,
Dopisništvo v Gorici: Ulica Locchi, 2
telef. 24-36
Letna naročnina 1.500 lir.
Poštni tekoči račun 11/7000
Tisk: Tipo/offset Riva
Istniska: C. Facchetti in P. Zucca
Trst, Ul. Torrebianca 12